

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1091

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.....	2–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.200. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sală sport polivalentă 5.000 locuri”, municipiul Constanța, județul Constanța	13–14
1.201. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sediu unități de parchet din municipiul Iași”	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
773. — Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică privind pragurile valorice Intrastat pentru colectarea informațiilor statistice de comerț intra-UE cu bunuri în anul 2022.....	15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 472**

din 8 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Remi Stănescu în Dosarul nr. 172/86/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 395D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 396D/2019, nr. 444—446D/2019, nr. 449D/2019, nr. 559D/2019, nr. 585D/2019, nr. 848D/2019, nr. 1.059D/2019, nr. 1.230D/2019, nr. 1.411D/2019, nr. 1.464D/2019, nr. 1.519D/2019, nr. 1.864D/2019, nr. 1.919D/2019, nr. 1.920D/2019, nr. 2.412D/2019, nr. 2.738D/2019, nr. 2.753D/2019, nr. 2.782D/2019, nr. 2.915D/2019, nr. 2.916D/2019, nr. 2.979D/2019, nr. 3.078D/2019, nr. 3.256D/2019, nr. 3.314D/2019, nr. 3.440D/2019, nr. 645D/2020, nr. 1.003—1.005D/2020, nr. 1.142—1.144D/2020, nr. 1.216D/2020, nr. 1.381—1.383D/2020, nr. 1.606D/2020, nr. 1.883D/2020 și nr. 1.990D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, respectiv excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, respectiv excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018,

urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, respectiv excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, respectiv excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, respectiv ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, respectiv excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018,

excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, respectiv excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, ridicată de Ilie-Mihai Zaharia, Ioan Doroftei și Maricel Ungureanu în Dosarul nr. 4.727/40/2017, de Constantin Candrea-Bogza și Ilie Pop în Dosarul nr. 463/86/2018, de Vasile Dan Panaitescu în Dosarul nr. 142/40/2018 și de Vasile Gafencu în Dosarul nr. 18/86/2018 ale Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, de Cecilia-Marilena Tatia în Dosarul nr. 8.771/109/2017 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Ioan Cristinel Calistru în Dosarul nr. 155/40/2018* al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Florin Dincă în Dosarul nr. 21.310/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în Dosarul nr. 2.603/120/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Ion Vlad și Liliana Vlad (fostă Negrea) în Dosarul nr. 6.965/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, de Alexandru Iovan și Viorel Spulber în Dosarul nr. 25.778/3/2018 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Ion Preda Brîncărea în Dosarul nr. 3.911/105/2018 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Andrei Badea, Costel Plopeanu, Ionel Oceanu, Tiberiu Butnaru, Florea Neacșu, Alexandru Ivanov, Marian Pitic, Gheorghe Popescu, Bogdan-Filip Constantinescu, Cristian-Pavel Plai și Gabriel Nenciu în Dosarul nr. 36.428/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Benoni Murariu în Dosarul nr. 28.339/3/2017* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Costel Zărnescu în Dosarul nr. 4.329/105/2018/a1 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă, de Silviu Preda, Stelian Cârnu și Crăișor-Constantin Ioniță în Dosarul nr. 5.136/3/2018* (număr în format vechi 6.108/2018) și de Ioan Aurel Sonea și Aurel Gudănescu în Dosarul nr. 1.638/122/2017 (număr în format vechi 944/2019), ambele ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Emilian Rusu în Dosarul nr. 25.780/3/2018 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă, de Iulian Duță, Iosif Cătălin Kope și Ion Linaru în Dosarul nr. 12.754/3/2018 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Eugen Prica în Dosarul nr. 768/87/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a

contencios administrativ și fiscal — veche, de Marian Gherghe în Dosarul nr. 34.000/3/2018 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, de Ioan Gheorghe Ivan în Dosarul nr. 3.510/86/2018 și de Petru Cara-Lanciu și Vasile Cenușă în Dosarul nr. 12.747/3/2018, ambele ale Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Iulian Burz în Dosarul nr. 36.633/3/2018* al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Cristinel Amza, Viorel Lupu, Gheorghită Vișan, Marin Stavaru, Jane Tecșilă, Cristian Bulubașa, Cristian Costel Diaconu și Mihai-Gigel Țenică în Dosarul nr. 5.156/3/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în Dosarul nr. 529/120/2019 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Ștefan Știrbu și Nicolae Ciucan în Dosarul nr. 11.754/3/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Călin Petru Bărbuș, Augustin Borza, Marian Daniel Buvnaru, Gheorghe Ciupe, Simion Dorel Corujan, Daniela Crișan, Liviu Dau, George Grama, Ion Iacob, Valentin Marius Iuonut, Emil Loboda, Petru Manciu, Aurel Andrei Mocan, Radu Morari, Nicolae Podar, Ilie Alexandru Popa, Login Pralea și Ioan Marin Rus în Dosarul nr. 33.994/3/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, de Kulcsar Mihail Daniel în Dosarul nr. 1.204/2/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Ion Liviu Ungureanu în Dosarul nr. 38.423/3/2019, de Doinița Paraschiv în Dosarul nr. 38.429/3/2019, de Vasile Vreme în Dosarul nr. 38.439/3/2019, de Georgeta Ungureanu în Dosarul nr. 38.424/3/2019, de Constantin Simion în Dosarul nr. 38.451/3/2019 și de Dorel Popa în Dosarul nr. 38.454/3/2019, toate ale Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal, de Nelu Urziceanu în Dosarul nr. 1.217/87/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, de Daniel Vasile Fodor în Dosarul nr. 38.425/3/2019, de Nicolae Cazacioc în Dosarul nr. 38.444/3/2019, de Paul Moglan în Dosarul nr. 38.446/3/2019 și de Suriea Osman în Dosarul nr. 38.427/3/2019, toate ale Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal, de Tudorică Badea, Cuzea Băloiu, Aurel Bocu, Alexandru Ioniță, Ion Lăcătuș, Ion Niculescu, Adrian Oprea, Crina-Ana Roșu, Cătălin Vieru, Steluța Mircea și Daniela Vieru în Dosarul nr. 1.007/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și de Vasile Topor în Dosarul nr. 3.799/99/2019* al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal efectuat în toate aceste dosare răspund autorul excepției de neconstituționalitate Florin Dincă în Dosarul Curții Constituționale nr. 585D/2019 și autorul excepției de neconstituționalitate Paul Moglan în Dosarul nr. 1.383D/2020. Lipsesc ceilalți autori ai excepției de neconstituționalitate și părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Autorii excepției de neconstituționalitate prezenți, Florin Dincă și Paul Moglan, și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere similitudinea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 396D/2019, nr. 444—446D/2019, nr. 449D/2019, nr. 559D/2019, nr. 585D/2019, nr. 848D/2019, nr. 1.059D/2019, nr. 1.230D/2019, nr. 1.411D/2019, nr. 1.464D/2019, nr. 1.519D/2019, nr. 1.864D/2019, nr. 1.919D/2019, nr. 1.920D/2019, nr. 2.412D/2019, nr. 2.738D/2019, nr. 2.753D/2019, nr. 2.782D/2019, nr. 2.915D/2019, nr. 2.916D/2019, nr. 2.979D/2019, nr. 3.078D/2019,

nr. 3.256D/2019, nr. 3.314D/2019, nr. 3.440D/2019, nr. 645D/2020, nr. 1.003—1.005D/2020, nr. 1.142—1.144D/2020, nr. 1.216D/2020, nr. 1.381—1.383D/2020, nr. 1.606D/2020, nr. 1.883D/2020 și nr. 1.990D/2020 la Dosarul nr. 395D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate Florin Dincă. Acesta solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată.

7. Având cuvântul, autorul excepției de neconstituționalitate Paul Moglan solicită admiterea acesteia, susținând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 a fost emisă cu depășirea limitelor delegării legislative și contravine dispozițiilor art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție.

8. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că indemnizațiile la care se referă textele de lege criticate reprezintă beneficii acordate de legiuitor unor categorii socioprofesionale, iar textele care prevăd că acestea nu se acordă sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 189 din 26 mai 2020 și nr. 695 din 6 octombrie 2020.

9. Având cuvântul în replică, autorul excepției de neconstituționalitate Paul Moglan invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia o ordonanță de urgență a Guvernului nu poate contracara o prevedere de lege, și anume deciziile nr. 842 din 2 iunie 2009, nr. 984 și nr. 989 din 30 iunie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. În dosarele Curții Constituționale nr. 395D/2019, nr. 396D/2019 și nr. 444—446D/2019, prin încheierile din 14 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 172/86/2018 și nr. 4.727/40/2017, și prin încheierile din 21 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 463/86/2018, nr. 142/40/2018 și nr. 18/86/2018, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.**

11. În dosarele Curții Constituționale nr. 449D/2019 și nr. 2.738D/2019, prin Încheierea din 21 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.771/109/2017, și prin Încheierea din 8 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 12.754/3/2018, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

12. În dosarele Curții Constituționale nr. 559D/2019, nr. 2.915D/2019 și nr. 2.916D/2019, prin Încheierea din 26 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 155/40/2018*, și prin încheierile din 15 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.510/86/2018 și nr. 12.747/3/2018, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului**

nr. 114/2018, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

13. În dosarele Curții Constituționale nr. 585D/2019, nr. 1.059D/2019, nr. 2.753D/2019, nr. 1.216D/2020 și nr. 1.883D/2020, prin Decizia civilă nr. 5.880 din 2 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 21.310/3/2017, prin Decizia civilă nr. 1.429 din 21 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.965/3/2018, prin Decizia civilă nr. 2.447 din 20 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 768/87/2018, prin Decizia civilă nr. 58 din 1 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.217/87/2017, respectiv prin Încheierea din 29 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.007/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, respectiv a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

14. În dosarele Curții Constituționale nr. 848D/2019 și nr. 3.256D/2019, prin Încheierea din 18 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.603/120/2018, și prin Încheierea din 11 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 529/120/2019, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

15. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.230D/2019, prin Încheierea din 29 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 25.778/3/2018, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.**

16. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.411D/2019, prin Sentința din 18 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.911/105/2018, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.**

17. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.464D/2019, nr. 1.519D/2019 și nr. 645D/2020, prin Sentința civilă nr. 2.892 din 17 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 36.428/3/2018, prin Sentința civilă nr. 2.410 din 5 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 28.339/3/2017*, și prin Încheierea din 22 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.204/2/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și art. 44 din Legea-cadru**

nr. 153/2017, cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

18. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.864D/2019, prin Decizia nr. 251 din 13 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.329/105/2018/a1, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.**

19. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.919D/2019 și nr. 1.920D/2019, prin Încheierea din 4 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.136/3/2018* (număr în format vechi 6.108/2018), și prin Încheierea din 3 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.638/122/2017 (număr în format vechi 944/2019), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

20. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.412D/2019, prin Încheierea din 29 august 2019, pronunțată în Dosarul nr. 25.780/3/2018, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

21. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.782D/2019, prin Încheierea din 3 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 34.000/3/2018, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

22. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.979D/2019, prin Încheierea din 29 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 36.633/3/2018*, **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

23. În Dosarul Curții Constituționale nr. 3.078D/2019, prin Încheierea din 4 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.156/3/2019, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.**

24. În Dosarul Curții Constituționale nr. 3.314D/2019, prin Încheierea din 5 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 11.754/3/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

25. În Dosarul Curții Constituționale nr. 3.440D/2019, prin Încheierea din 5 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 33.994/3/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

26. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.003—1.005D/2020, nr. 1.142—1.144D/2020, nr. 1.381—1.383D/2020 și nr. 1.606D/2020, prin sentințele civile nr. 648, nr. 649 și nr. 650 din 18 iunie 2020, pronunțate în dosarele nr. 38.423/3/2019, nr. 38.429/3/2019 și nr. 38.439/3/2019, prin Sentința civilă nr. 946 din 21 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 38.424/3/2019, prin Sentința civilă nr. 895 din 14 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 38.451/3/2019, prin Sentința civilă nr. 896 din 14 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 38.454/3/2019, prin sentințele civile nr. 1.041, nr. 1.042 și nr. 1.043 din 11 august 2020, pronunțate în dosarele nr. 38.425/3/2019, nr. 38.444/3/2019 și nr. 38.446/3/2019, și prin Sentința civilă nr. 1.141 din 17 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 38.427/3/2019, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.**

27. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.990D/2020, prin Încheierea din 16 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.799/99/2019*, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.**

28. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Remi Stănescu, de Ilie-Mihai Zaharia, Ioan Doroftei și Maricel Ungureanu, de Constantin Candrea-Bogza și Ilie Pop, de Vasile Dan Panaitescu, de Vasile Gafencu, de Cecilia-Marilena Tatia, de Ioan Cristinel Calistru, de Florin Dincă, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., de Ion Vlad și Liliana Vlad (fostă Negrea), de Alexandru Iovan și Viorel Spulber, de Ion Preda Brîncărea, de Andrei Badea, Costel Ploeanu, Ionel Oceanu, Tiberiu Butnaru, Florea Neacșu, Alexandru Ivanov, Marian Pitic, Gheorghe Popescu, Bogdan-Filip Constantinescu, Cristian-Pavel Plai și Gabriel Nenciu, de Benoni Murariu, de Costel Zărnescu, de Silviu Preda, Stelian Cârnău și Craișor-Constantin Ioniță, de Ioan Aurel Sonea și Aurel Gudănescu, de Emilian Rusu, de Iulian Duță, Iosif Cătălin Kope și Ion Linaru, de Eugen Prica, de Marian Gherghe, de Ioan Gheorghe Ivan, de Petru Cara-Lanciu și Vasile Cenușă, de Iulian Burz, de Cristinel Amza, Viorel Lupu, Gheorghita Vișan, Marin Stavaru, Jane Tecșilă, Cristian Bulubașa, Cristian Costel Diaconu și Mihai-Gigel Țenică, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., de Ștefan Știrbu și Nicolae Ciucan, de Călin Petru Bărbuș, Augustin Borza, Marian Daniel Buvnar, Gheorghe Ciupe, Simion Dorel Corujan, Daniela Crișan, Liviu Dau, George Grama, Ion Iacob, Valentin Marius Iuonut, Emil Loboda, Petru Manciu, Aurel Andrei Mocan, Radu Morari, Nicolae Podar, Ilie Alexandru Popa, Login Pralea și Ioan Marin Rus, de Kulcsar Mihail Daniel, de Ion Liviu Ungureanu, de Doinița Paraschiv, de Vasile Vreme, de Georgeta Ungureanu, de Constantin Simion, de Dorel Popa, de Nelu Urziceanu, de Daniel Vasile Fodor, de Nicolae Cazacioc, de Paul Moglan, de Suriea Osman, de Tudorică Badea, Cuzea Băloiu, Aurel Bocu, Alexandru Ioniță, Ion Lăcătuș, Ion Niculescu,

Adrian Oprea, Crina-Ana Roșu, Cătălin Vieru, Steluța Mircea și Daniela Vieru și de Vasile Topor în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect pretenții bănești, și anume ajutorul acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, reglementat de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

29. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii excepției susțin că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 sunt neconstituționale din perspectiva principiilor securității și stabilității raporturilor juridice, al clarității și previzibilității actelor normative, prevăzute de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, deoarece au creat un climat de instabilitate juridică și au încălcat principiul clarității și previzibilității actelor normative.

30. Astfel, Legea-cadru nr. 284/2010 a constituit legea-cadru de salarizare a personalului bugetar, art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010 prevăzând aplicarea ei etapizată, prin legi anuale de salarizare, fiind adoptate din 2010 și până în 2017 ordonanțe de urgență anuale, prin care s-a dispus pentru o perioadă limitată pe durata unui an calendaristic neacordarea ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

31. Prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a stabilit că actele normative anuale doar au suspendat exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor, neavând semnificația desființării acestora.

32. La data de 1 iulie 2017 au fost abrogate, potrivit art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, atât Legea-cadru nr. 284/2010, cât și actele normative anuale de suspendare. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 care prevede suspendarea pentru perioada ianuarie—februarie 2017 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 care prevede suspendarea pentru perioada martie—decembrie 2017 nu au fost abrogate, dar efectele juridice ale acestora nu se mai pot produce, având în vedere abrogarea Legii-cadru nr. 284/2010. Noua lege a salarizării — Legea-cadru nr. 153/2017 — nu mai prevede vreun drept de natura celor instituite de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. În expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 se arată că necesitatea adoptării sale survine ca urmare a aplicării prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 are caracterul unei legi speciale față de Legea-cadru nr. 153/2017.

33. Autorii excepției mai arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară înlăturarea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală. De asemenea, ca un corolar al acestor considerente, din jurisprudența Curții Constituționale se desprinde concluzia că nu ar exista o lipsă de previzibilitate a prevederilor legale și nici incertitudine cu privire la existența acestor drepturi (deciziile Curții Constituționale nr. 42 din 22 ianuarie 2014, nr. 314 din 5 iunie 2014, nr. 330 din 12 iunie 2014, nr. 129 din 10 martie 2015).

34. Cu toate acestea, aplicabilitatea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 este condiționată de existența unei dispoziții care să prevadă dreptul care nu este acordat. Această condiție nu este însă respectată,

câtă vreme dispozițiile criticate nu cuprind vreo mențiune care să se refere la ajutoarele prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

35. Or, dispozițiile art. 58 alin. (1) și cele ale art. 66 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative consacră principiul potrivit căruia suspendarea dispozițiilor unui act normativ poate interveni numai pe durata existenței acestuia, dar nu poate supraviețui normei pe care o suspendă. Art. 66 din Legea nr. 24/2000 recunoaște abrogarea și în cazul normelor suspendate, dar din momentul abrogării actului încetează suspendarea efectelor acestuia. Se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012, nr. 1.595 din 14 decembrie 2011 și nr. 654 din 17 octombrie 2017, care impun respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 și stabilesc că, prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare, se încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la claritatea și previzibilitatea actelor normative. Ca atare, chiar dacă ajutoarele prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, atât timp cât prin nicio dispoziție legală nu le-a fost înlăturată existența, suspendarea exercițiului acestora nu echivalează cu însăși eliminarea lor.

36. Consecința adoptării dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, în lipsa unui act normativ care să prevadă în anul 2018 dreptul suspendat, este că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, a reținut atât prelungirea suspendării exercițiului drepturilor și pentru anul 2018, cât și faptul că prin suspendarea repetată s-a pierdut însăși speranța legitimă de valorificare efectivă a acestora (paragrafele 95—97).

37. Autorii mai arată că principiul încrederii în statul de drept implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor. Acest principiu impune și ca titularii drepturilor recunoscute să nu poată fi împiedicați să se bucure efectiv de acestea pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.

38. De asemenea, autorii arată că nu contestă prematuritatea acțiunilor introduse pe durata suspendării exercițiului dreptului, dar este de neconceput prelungirea valabilității dispoziției de suspendare a aplicării unui text de lege și după abrogarea lui (Decizia nr. XXIII din 12 decembrie 2005, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile unite în soluționarea unui recurs în interesul legii).

39. Principiul securității juridice este consacrat în dreptul european, stabilindu-se necesitatea respectării lui atât de instituțiile comunitare, cât și de statele membre, Curtea Europeană a Drepturilor Omului subliniind și ea importanța acestuia (a se vedea în acest sens hotărârile pronunțate în cauzele *Marcks împotriva Belgiei* sau *Păduraru împotriva României*).

40. Astfel, autorii excepției arată că lipsa de coerență, claritate și previzibilitate a normei legale înfrânge principiul securității raporturilor juridice, corelat cu principiul încrederii juridice, și, implicit, duce la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Nu este posibilă respectarea acestor principii atunci când se prelungeste măsura suspendării unui act abrogat, când acțiunile introduse după abrogarea acestui act normativ sunt respinse ca premature și când s-a pierdut însăși speranța legitimă de valorificare efectivă a acestui drept, necontestat totuși.

41. În ceea ce privește încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție se arată că prevederile criticate trebuie să se aplice strict raportat la prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 și nu își

pot extinde efectele asupra Legii-cadru nr. 284/2010, neavând putere retroactivă. O altă interpretare ar înfrânge principiul neretroactivității legilor. Suspendarea, prin definiție, se referă la prezent și nicidecum la trecut. Dreptul la ajutoarele la trecerea în rezervă este un drept cu caracter temporar ce se naște la data trecerii în rezervă și se execută dintr-o dată, nu prin executări succesive, care ar fi guvernate de o lege ulterioară. Un drept, odată stabilit în conformitate cu legea care îl guvernează în momentul actului juridic respectiv, reprezintă un element al statutului juridic al beneficiarului, rezultând dintr-un angajament al statului, acceptat de beneficiar și, ca și în cazul angajamentelor civile, el nu poate fi modificat unilateral nici măcar prin lege, întrucât o asemenea lege s-ar aplica retroactiv asupra unor situații consolidate, reprezentând drepturi câștigate aflate sub autoritatea statului de drept, drepturi a căror stabilitate nu poate fi atinsă decât prin încălcarea Constituției. Dacă o altă soluție ar fi acceptată, ar însemna că, sub diferite pretexte, orice drepturi decurgând din situații juridice create prin lege ar putea fi suprimate, reduse, modificate pe calea unei alte legi, în funcție de interese politice, de rațiuni pseudo-economice, de neputința guvernanților de a rezolva corespunzător probleme economice etc.

42. Referitor la încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, se susține că dispozițiile criticate creează situații juridice discriminatorii față de persoanele care au obținut hotărâri judecătorești definitive, prin care li s-a acordat ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, instanțele au aplicat un tratament diferit pentru situații juridice identice. Criteriul care a stat la baza tratamentului diferit este dat de interpretarea diferită a aceluiași acte normative, fără a exista astfel o practică unitară. Or, principiul egalității este consacrat și transpus și în legislația românească, prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Se invocă aplicabilitatea directă a dispozițiilor art. 148 din Constituție, prin raportare la actele Uniunii Europene. Totodată, se invocă art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

43. Autorii excepției din dosarele nr. 2.753D/2019 și nr. 1.216D/2020 mai susțin că art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 prevăd că neacordarea nu se aplică în cazul decesului angajatului. Așadar, „faptul morții distinge între acordarea și neacordarea acestor ajutoare, ceea ce este inadmisibil, întrucât dreptul prevăzut de Legea-cadru nr. 284/2010 și confirmat de ICCJ prin Decizia nr. 16/2015 este acordat celor în viață, nicidecum nu se raportează la ipoteza decesului pentru acordarea acestui ajutor”. Altfel spus, în intenția legiuitorului a fost acordarea unui ajutor de trecere în rezervă/retragere, nicidecum un „ajutor de deces”.

44. Referitor la dispozițiile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, autorii excepției de neconstituționalitate susțin că acestea contravin prevederilor art. 16 alin. (1), ale art. 44 alin. (1) și (2), ale art. 61 alin. (1) și ale art. 115 alin. (4) și (6), precum și ale Primului Protocol la Convenție, privind protecția proprietății și ale Protocolului nr. 12 privind interzicerea generală a discriminării la Convenție. În acest sens se arată, în esență, că o ordonanță de urgență nu poate contracara o lege adoptată de Parlament, sens în care se invocă jurisprudența Curții Constituționale. Totodată, se susține că dispozițiile criticate creează discriminări față de persoanele

care au beneficiat până în anul 2010 de ajutorul prevăzut de lege. Faptul că plata dreptului prevăzut de lege a fost suspendată prin acte succesive de peste 9 ani conduce la transformarea dreptului într-unul teoretic sau iluzoriu, fără ca statul să mai poată invoca o situație economică precară cauzată de criza economică. Astfel, termenul de suspendare de 9 ani nu este unul rezonabil și afectează dreptul de proprietate.

45. Se mai susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 a fost emisă fără a exista o situație extraordinară și fără a fi motivată urgența în cuprinsul său, contrar dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Mai mult, Guvernul a legiferat o situație juridică inexistentă, de vreme ce ajutoarele sau indemnizațiile la trecerea în rezervă nu mai erau prevăzute de niciun act normativ din România, astfel că sintagma „la trecerea în rezervă” este neconstituțională. Totodată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 afectează drepturi și libertăți fundamentale, ceea ce contravine dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

46. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă, Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, respectiv a IX-a contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă, Tribunalul Ialomița — Secția civilă, Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

47. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.230D/2019, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

48. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.411D/2019, apreciază că art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 este neconstituțional în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, deși prin Legea-cadru nr. 153/2017, intrată în vigoare la 1 iulie 2017, dreptul la ajutoarele la trecerea în rezervă nu mai este prevăzut, textul criticat îl înlătură de la exercitare pentru anul 2018.

49. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.883D/2020, consideră că punctul de vedere al instanței este obligatoriu doar atunci când excepția ar fi fost invocată din oficiu, iar, în celelalte ipoteze, atunci când titularul excepției este una dintre părțile litigante, instanța de judecată are doar facultatea de a prezenta o opinie.

50. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

51. **Guvernul**, exprimându-și opinia în Dosarul Curții Constituționale nr. 645D/2020, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

52. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate prezente în ședința publică, notele scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

53. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

54. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 29 decembrie 2018, și ale art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

55. Cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, în dosarele nr. 1.464D/2019 și nr. 3.314D/2019, Curtea reține că, deși aceste dispoziții sunt menționate de instanțele care au sesizat Curtea Constituțională în dispozitivele actelor de sesizare, din analiza notelor scrise ale autorilor excepției rezultă cu claritate că aceștia nu au invocat neconstituționalitatea acestor dispoziții, ci ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016. De asemenea, în Dosarul nr. 1.464D/2019, deși instanța a sesizat Curtea Constituțională și cu neconstituționalitatea dispozițiilor art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, autorii excepției nu au criticat acest text, ci l-au indicat ca fiind încălcat de dispozițiile criticate. Totodată, analizând notele scrise ale autorilor excepției de neconstituționalitate din toate dosarele, Curtea constată că aceștia critică numai dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11

alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „*În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”;

— Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „*Prevederile art. 1 alin. (3)—(5), art. 2—4, art. 5 alin. (2)—(4) și art. 6—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie—31 decembrie 2017.*”;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017: „*(1) În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”;

— Art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „*În perioada 2019—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”

56. Curtea observă că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și-au încetat aplicabilitatea. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea va analiza constituționalitatea acestora.

57. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 alin. (1) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) privind universalitatea și alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 30 alin. (7) privind libertatea de exprimare, art. 41 alin. (1) și (2) privind nivelul de trai decent și dreptul la pensie, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Primului Protocol la Convenție, privind protecția proprietății și ale Protocolului nr. 12 la Convenție, privind interzicerea generală a discriminării.

58. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate fac parte din legi anuale de salarizare a personalului plătit din fonduri publice și prevăd că în anii 2017—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea

raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Textele criticate au caracter general, referindu-se la toate categoriile de ajutoare sau indemnizații prevăzute de lege la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, cum sunt, cu titlu exemplificativ, cele prevăzute de: art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, art. 69 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 sau art. 73 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar.

59. Curtea reține că, în speță, este vorba despre ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII: *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, ajutor prevăzut pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu. Însă, Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Noua reglementare nu conține nicio dispoziție similară celor din Legea-cadru nr. 284/2010 care instituiau ajutoarele și indemnizațiile. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 a abrogat dispozițiile din ordonanțele de urgență ale Guvernului prin care a fost suspendată plata ajutoarelor și indemnizațiilor în intervalul 2012—2016 inclusiv.

60. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, Curtea s-a mai pronunțat referitor la critici similare cu cele din cauză prin Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019, Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1045 din 9 noiembrie 2020, Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 6 ianuarie 2021, sau prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 8 martie 2021. În jurisprudența sa constantă, de exemplu, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragraful 19, Curtea a reținut, în esență, că aceste drepturi bănești — ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă — reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

61. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, care impune standardele privind calitatea legii, prin Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, precitată, paragraful 87, Curtea a reiterat statuările sale anterioare prin care a constatat conformitatea cu aceste standarde a actelor normative de suspendare a drepturilor salariale pentru intervalul 2010—2017 (a se vedea Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, precitată, paragrafele 96—98). În aceste decizii, Curtea a reținut că înțelesul normelor de suspendare a plății drepturilor salariale a fost clarificat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Astfel, în interpretarea

instanței supreme, voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept, precum și faptul că dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară, care nu au caracterul unui drept câștigat.

62. Curtea a mai reținut, la paragraful 89 al Deciziei nr. 189 din 26 mai 2020, că autorii au înțeles greșit semnificația abrogării art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, urmarea acestei abrogări este previzibilă și clară în sensul că dacă personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au trecut în rezervă sau direct în retragere, respectiv raporturile de serviciu au încetat, cu drept la pensie, după 1 iulie 2017, nu mai beneficiază de ajutoarele și indemnizațiile prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

63. Totodată, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragraful 20, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, din cauza caracterului imprevizibil al dispozițiilor referitoare la neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că „persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum*” (a se vedea în același sens și Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, paragraful 30).

64. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (3) din Constituție, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragraful 21, Curtea a arătat că textul constituțional invocat privește valorile supreme ale statului de drept, fiind o reglementare de principiu care constituie cadrul pe care se grefează toate celelalte norme ale Legii fundamentale. Având în vedere acestea, precum și faptul că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textele criticate nu fac parte din această categorie a drepturilor fundamentale, Curtea a apreciat că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție.

65. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 din Constituție, prin Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, precitată, paragraful 91, Curtea a constatat conformitatea cu această normă constituțională a unor dispoziții cu un conținut similar cu cel al dispozițiilor criticate. Astfel, prin deciziile nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, paragraful 24, și nr. 334 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, paragraful 18, Curtea a reținut că dispozițiile criticate nu retroactivează. Totodată, prin Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, paragraful 19, invocând jurisprudența sa, Curtea a arătat că „persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum*”.

66. Referitor la încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, și a principiului nediscriminării, consacrat de art. 14 din Convenție și de Protocolul nr. 12 la aceasta, Curtea reține că autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile criticate creează situații juridice discriminatorii față de persoanele care au obținut hotărâri judecătorești definitive, prin care li s-a acordat ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Având în vedere această critică, Curtea constată că susținerea autorilor excepției nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate

a textelor de lege criticate, ci vizează, în realitate, aplicarea diferită a legii de către instanțele judecătorești, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

67. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 6 august 2018, faptul că legiuitorul a considerat că, în ipoteza încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a decedului angajatului, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor respective se aplică nu poate constitui un privilegiu care să conducă la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție și nici nu creează discriminare între categoriile de angajați. Astfel, prin Decizia nr. 192 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 8 iunie 2017, paragraful 22, Curtea a reținut că, având în vedere această situație obiectiv diferită, prin reglementarea criticată legiuitorul a avut în vedere considerente de protecție socială a familiilor celor decedați.

68. În ceea ce privește critica privind încălcarea art. 41 din Constituție, prin Decizia nr. 124 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 27 mai 2020, paragraful 33, invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că, potrivit art. 41 alin. (2) din Constituție, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială care privesc: securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, „precum și în alte situații specifice, stabilite prin lege”. Prin urmare, nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

69. Referindu-se la compatibilitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate, prin Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, precitată, paragraful 20, Curtea a reiterat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii, prin modificări legislative corespunzătoare. În același sens este și Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea respectă modul în care acesta percepe imperatiile „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil.

70. Referitor la critica privind încălcarea art. 47 din Constituție, Curtea reține că, prin Decizia nr. 366 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 26 iulie 2017, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut ca relevante considerentele Deciziei nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, în care a constatat că „stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat ca fiind decent trebuie

apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății, gradul de cultură și civilizație la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul «decent» al vieții. În concluzie, aprecierea modului și a măsurii în care statul reușește să ducă la îndeplinire obligația de a asigura un nivel de trai decent trebuie să fie raportată la acești factori, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil”. Or, în lumina acestor considerente, Curtea a apreciat că dispozițiile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente, în funcție de care nivelul de trai nu poate fi evaluat ca având un standard mai ridicat.

71. Cu privire la invocarea art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, precitată, paragraful 21, Curtea a reținut, în esență, că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu au temei constituțional, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora și, de asemenea, să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală. De asemenea, Curtea a arătat că nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

72. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față. Astfel, aceste considerente sunt valabile și cu privire la dispozițiile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, care au un conținut similar cu cel al dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.

73. De altfel, Curtea observă că prin Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut la paragrafele 76—80 că: „nicio dificultate de determinare a efectelor abrogării nu există cu referire la datele speței deduse spre analiză în cadrul sesizării prealabile, câtă vreme prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 s-a dispus abrogarea expresă a Legii-cadru nr. 284/2010, iar conform art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, «abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv». De asemenea, faptul că dispoziția din Legea-cadru nr. 284/2010 referitoare la drepturile de natura celor pretinse în cauză avusese efectele suspendate în timp, prin acte normative succesive, trebuie interpretat cu referire la art. 66 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, din care rezultă că și astfel de norme pot face obiect al abrogării. Față de consecințele pe care le produce un act normativ care scoate din circuitul juridic, pentru viitor, textele de lege care fac obiectul acestuia, trebuie observat în ce măsură un act normativ ulterior (în speță, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017) poate suspenda drepturi care făceau obiect de reglementare al actului abrogat (recte, Legea-cadru nr. 284/2010, abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017). Așadar, rezolvarea chestiunii de drept sesizate nu presupune decât aplicarea corectă a regulilor referitoare la succesiunea legilor în timp și la efectul suspensiv sau abrogator al unor norme, cu referire punctuală la măsura în care abrogarea unor drepturi mai poate constitui temei ulterior pentru suspendarea exercițiului

acelorași drepturi. În acest context, nicio dificultate nu poate fi identificată în legătură cu interpretarea vreunor dispoziții legale neclare sau imprecise ori în ce privește determinarea și aplicarea corectă a principiilor care guvernează aplicarea legii în timp, pentru a se considera că este admisibilă declanșarea procedurii hotărârii prealabile.”

74. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, raportată la art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată. Astfel, sub aspectul competenței de legiferare, așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, la paragrafele 74 și 75 ale Deciziei nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115, consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare, și numai sub control parlamentar. Având în vedere acestea, în cauză nu se poate reține că prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 s-ar fi încălcat dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție privind rolul Parlamentului.

75. Referitor la condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului, prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Curtea Constituțională a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. De asemenea, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a reținut că, pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

76. În cauză, Curtea constată că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se menționează că aceasta a fost adoptată având în vedere că „la fundamentarea strategiei fiscal bugetare pe perioada 2019—2021, a bugetului

de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019 este necesar ca aceste măsuri să fie aprobate prin acte normative”, „luând în considerare că pentru păstrarea echilibrului bugetare sunt necesare unele măsuri menite să mențină volumul cheltuielilor bugetare la un nivel care să permită respectarea condiționalităților asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar”, și „ținând cont că neadoptarea în regim de urgență a măsurilor fiscal-bugetare propuse: ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice; deficitul bugetar în anul 2019 va depăși pragul de 3% din produsul intern brut prevăzut de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ratificat prin Legea nr. 13/2008, ceea ce va avea ca principală consecință negativă declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii de deficit excesiv, aspect de natură a genera la rândul său alte consecințe grave pentru interesele României;”. Având în vedere aceste precizări și ținând cont de jurisprudența în materie a Curții Constituționale, se constată, pe de o parte, că adoptarea măsurilor criticate — de neacordare a ajutoarelor prevăzute de lege, ajutoare care nu constituie drepturi fundamentale — poate constitui o reglementare în regim de urgență, fiind necesară la fundamentarea strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2019—2021, a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019. Așadar, adoptarea acestor măsuri constituie o stare de fapt obiectivă, independentă de voința Guvernului, putând fi încadrată în conceptul constituțional de „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții. Pe de altă parte, Curtea reține că urgența a fost motivată corespunzător în cuprinsul ordonanței de urgență criticate. Astfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 se precizează că „neadoptarea în regim de urgență a măsurilor fiscal-bugetare propuse ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice”. Prin urmare, critica referitoare la încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție este neîntemeiată.

77. Referitor la critica privind încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție prin faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 afectează drepturi fundamentale, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, precitată, ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a constitui drepturi fundamentale.

78. Referitor la celelalte dispoziții din Constituție invocate de autorii excepției, și anume art. 21, art. 30 alin. (7), art. 52, art. 124 și art. 135 alin. (2) lit. f), Curtea constată că acestea nu au legătură cu cauza de față.

79. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Remi Stănescu în Dosarul nr. 172/86/2018, de Ilie-Mihai Zaharia, Ioan Doroftei și Maricel Ungureanu în Dosarul nr. 4.727/40/2017, de Constantin Candrea-Bogza și Ilie Pop în Dosarul nr. 463/86/2018, de Vasile Dan Panaitescu în Dosarul nr. 142/40/2018 și de Vasile Gafencu în Dosarul nr. 18/86/2018, toate ale Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, de Cecilia-Marilena Tatia în Dosarul nr. 8.771/109/2017 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Ioan Cristinel Calistru în Dosarul nr. 155/40/2018* al Curții de Apel

Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Florin Dincă în Dosarul nr. 21.310/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în Dosarul nr. 2.603/120/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Ion Vlad și Liliana Vlad (fostă Negrea) în Dosarul nr. 6.965/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, de Alexandru Iovan și Viorel Spulber în Dosarul nr. 25.778/3/2018 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, de Ion Preda Brîncărea în Dosarul nr. 3.911/105/2018 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Andrei Badea, Costel Plopeanu, Ionel Oceanu, Tiberiu Butnaru, Florea Neacșu, Alexandru Ivanov, Marian Pitic, Gheorghe Popescu, Bogdan-Filip Constantinescu, Cristian-Pavel Plai și Gabriel Nenciu în Dosarul nr. 36.428/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Benoni Murariu în Dosarul nr. 28.339/3/2017* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Costel Zărnescu în Dosarul nr. 4.329/105/2018/a1 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă, de Silviu Preda, Stelian Cârnu și Crăișor-Constantin Ioniță în Dosarul nr. 5.136/3/2018* (număr în format vechi 6.108/2018) și de Ioan Aurel Sonea și Aurel Gudănescu în Dosarul nr. 1.638/122/2017 (număr în format vechi 944/2019), ambele ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Emilian Rusu în Dosarul nr. 25.780/3/2018 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă, de Iulian Duță, Iosif Cătălin Kope și Ion Linaru în Dosarul nr. 12.754/3/2018 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Eugen Prica în Dosarul nr. 768/87/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, de Marian Gherghe în Dosarul nr. 34.000/3/2018 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, de Ioan Gheorghe Ivan în Dosarul nr. 3.510/86/2018 și de Petru Cara-Lanciu și Vasile Cenușă în Dosarul nr. 12.747/3/2018, ambele ale Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Iulian Burz în Dosarul nr. 36.633/3/2018* al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Cristinel Amza, Viorel Lupu, Gheorghică Vișan, Marin Stavaru, Jane Tecșilă, Cristian Bulubașa, Cristian Costel Diaconu și Mihai-Gigel Țenică în Dosarul nr. 5.156/3/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în Dosarul nr. 529/120/2019 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Ștefan Știrbu și Nicolae Ciucan în Dosarul nr. 11.754/3/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, de Călin Petru Bărbuș, Augustin Borza, Marian Daniel Buvnaru, Gheorghe Ciupe, Simion Dorel Corujan, Daniela Crișan, Liviu Dau, George Grama, Ion Iacob, Valentin Marius Iuonut, Emil Loboda, Petru Manciu, Aurel Andrei Mocan, Radu Morari, Nicolae Podar, Ilie Alexandru Popa, Login Pralea și Ioan Marin Rus în Dosarul nr. 33.994/3/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, de Kulcsar Mihail Daniel în Dosarul nr. 1.204/2/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Ion Liviu Ungureanu în Dosarul nr. 38.423/3/2019, de Doinița Paraschiv în Dosarul nr. 38.429/3/2019, de Vasile Vreme în Dosarul nr. 38.439/3/2019, de Georgeta Ungureanu în Dosarul nr. 38.424/3/2019, de Constantin Simion în Dosarul nr. 38.451/3/2019 și de Dorel Popa în Dosarul nr. 38.454/3/2019, toate ale Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal, de Nelu Urziceanu în Dosarul nr. 1.217/87/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, de Daniel Vasile Fodor în Dosarul nr. 38.425/3/2019, de Nicolae Cazacioc în Dosarul nr. 38.444/3/2019, de Paul Moglan în Dosarul nr. 38.446/3/2019 și de Suriea Osman în Dosarul nr. 38.427/3/2019, toate ale Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal, de Tudorică Badea, Cuzea Băloiu, Aurel Bocu, Alexandru Ioniță, Ion Lăcătuș, Ion Niculescu, Adrian Oprea, Crina-Ana Roșu, Cătălin Vieru, Steluța Mircea și Daniela Vieru în Dosarul nr. 1.007/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și de Vasile Topor în Dosarul nr. 3.799/99/2019* al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche, respectiv a IX-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă, Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă, Tribunalului Ialomița — Secția civilă, Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sală sport polivalentă 5.000 locuri”, municipiul Constanța, județul Constanța

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sală sport polivalentă 5.000 locuri”, municipiul Constanța, județul Constanța, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor

aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul Constanța, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 10 noiembrie 2021.
Nr. 1.200.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Sală sport polivalentă 5.000 locuri”, municipiul Constanța, județul Constanța

Titular: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Beneficiar: — Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției
— UAT Municipiul Constanța

Amplasament: bd. Aurel Vlaicu nr. 254, zona Badea Cârțan, municipiul Constanța

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 21.04.2021, 1 euro = 4,9260 lei),	mii lei	113.906
din care: C + M	mii lei	77.779
Valoare rest de executat a investiției, inclusiv TVA, din care: rest de executat C + M	mii lei	76.561
Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., din care C + M	mii lei	54.282
Rest de executat finanțat de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.	mii lei	97.016
Valoarea finanțată de UAT municipiul Constanța, din care C + M	mii lei	65.070
Rest de executat finanțat de UAT municipiul Constanța	mii lei	59.671
Valoarea finanțată de UAT municipiul Constanța, din care C + M	mii lei	16.890
Rest de executat finanțat de UAT municipiul Constanța	mii lei	12.709
Eșalonarea rest de executat a investiției: INV/ C+M		16.890
— Anul I	<u>INV</u> C + M	mii lei 16.000
— Anul II	<u>INV</u> C + M	mii lei 53.000
— Anul III	<u>INV</u> C + M	mii lei 37.000
Capacități:		
— Arie construită desfășurată totală	mp	18.500
Durata rest de executat a investiției:	luni	27

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul UAT municipiul Constanța, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sediul unității de parchet din municipiul Iași”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Sediul unității de parchet din municipiul Iași”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție, prin Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 10 noiembrie 2021.
Nr. 1.201.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Sediul unității de parchet din municipiul Iași”

Titular: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Beneficiar: — Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției
— Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași

Amplasament: municipiul Iași, str. Dr. Codrescu nr. 6, județul Iași

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 5.05.2021, 1 euro = 4,9254 lei),	mii lei	94.362
din care C + M	mii lei	56.232
Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.,	mii lei	91.552
din care C + M	mii lei	53.695
Valoarea finanțată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași,	mii lei	2.810
din care C + M	mii lei	2.537
Eșalonarea investiției: INV/C + M		
— Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C + M	mii lei
		32.765
		18.845
— Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>
	C + M	mii lei
		34.051
		24.030

— Anul III	<u>INV</u>	mii lei	<u>27.546</u>
	C + M	mii lei	13.357
— Suprafața construită		mpAd	1.493,56
— Suprafața desfășurată		mpAd	9.147,10
— Regim de înălțime propus		subsol + parter + 3 etaje	
Durata de execuție a obiectivului de investiții		luni	26

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va conforma seismic Normativului P100-1/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN

privind pragurile valorice Intrastat pentru colectarea informațiilor statistice de comerț intra-UE cu bunuri în anul 2022

Potrivit prevederilor Legii nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, în temeiul prevederilor Legii organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Nota de prezentare și motivare nr. 54.507/2021 a Direcției generale de statistică economică din cadrul Institutului Național de Statistică,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă următoarele praguri valorice Intrastat pentru colectarea informațiilor statistice de comerț intra-UE pentru anul 2022: 900.000 lei pentru exporturi intra-UE de bunuri și respectiv 900.000 lei pentru importuri intra-UE de bunuri.

Art. 2. — Operatorii economici care în cursul anului 2021 au efectuat schimburi de bunuri cu statele membre ale Uniunii Europene, a căror valoare anuală, separat pentru cele două fluxuri, exporturi intra-UE și respectiv importuri intra-UE de bunuri, depășește valoarea pragurilor Intrastat stabilite, trebuie să completeze și să transmită la Institutul Național de Statistică declarații statistice Intrastat începând cu luna ianuarie 2022.

Art. 3. — În cursul anului 2022 pot deveni furnizori de date Intrastat și alți operatori economici care realizează schimburi intra-UE de bunuri, a căror valoare cumulată de la începutul anului depășește pragurile Intrastat pentru anul 2022. Acești operatori economici trebuie să completeze și să transmită

declarații statistice Intrastat începând din luna în care valoarea cumulată de la începutul anului 2022 a exporturilor și/sau a importurilor intra-UE de bunuri depășește pragurile Intrastat stabilite, separat pentru cele două fluxuri, exporturi și respectiv importuri intra-UE de bunuri.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către direcția de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.075/2020 privind pragurile valorice Intrastat pentru colectarea informațiilor statistice de comerț intra-UE cu bunuri în anul 2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1026 din 4 noiembrie 2020.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.

Președintele Institutului Național de Statistică,

Tudorel Andrei

București, 1 noiembrie 2021.

Nr. 773.

RECTIFICĂRI

La numărul Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020 pentru aprobarea modelului unic al certificatului de concediu medical și a instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a certificatelor de concediu medical pe baza cărora se acordă indemnizații asiguraților din sistemul asigurărilor sociale de sănătate și din sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 2 iulie 2020, se face următoarea rectificare:

— în loc de: „nr. 1.092/745/2020” se va citi: „nr. 1.192/745/2020”.

★

La titlu și în cuprinsul Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.546/938/2020 privind modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020 pentru aprobarea modelului unic al certificatului de concediu medical și a instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a certificatelor de concediu medical pe baza cărora se acordă indemnizații asiguraților din sistemul asigurărilor sociale de sănătate și din sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 7 septembrie 2020, se face următoarea rectificare:

— în loc de: „*Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020*” se va citi: „*Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.192/745/2020*”.

★

La titlu și în cuprinsul Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.909/856/2021 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020 pentru aprobarea modelului unic al certificatului de concediu medical și a instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a certificatelor de concediu medical pe baza cărora se acordă indemnizații asiguraților din sistemul asigurărilor sociale de sănătate și din sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 23 septembrie 2021, se face următoarea rectificare:

— în loc de: „*Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.092/745/2020*” se va citi: „*Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.192/745/2020*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

